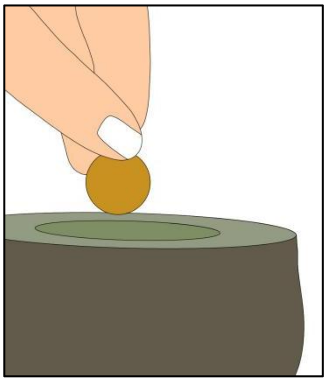

Mos Christianus Eleemosynas Dandi

Eleemosyna — vestimenta, cibus, vel pecunia quae pauperibus datur

Evangelia

Cavete ne eleemosynam vestram faciatis coram hominibus, ut videamini ab eis; alioquin mercedem non habebitis apud Patrem vestrum qui in caelis est. Cum ergo feceritis eleemosynam, nolite tuba canere ante vos, sicut hypocritae faciunt in synagogis et in vicis, ut gloriamur ab hominibus. Amen dico vobis, accipiunt mercedem suam. Cum autem feceritis eleemosynam, ne sciat sinistra vestra quid faciat dextera vestra: ut sit eleemosyna tua in abscondito: et Pater tuus, qui videt in abscondito, ipse reddet tibi. Matthaeus 6:1-4

Et respondens Iesus dixit: " Homo quidam descendebat ab Hierosolymis Jericho et incidit in latrones, qui vestimenta eius despoliaverunt et vulneraverunt eum et abierunt semivivo relicto. Accidit autem ut sacerdos quidam eadem via descenderet et videns eum praeteriret. Similiter et Levita, cum esset in loco illo, accessit et videns eum et praeteriret trans fretum. Samaritanus autem quidam iter faciens venit secus eum et videns eum misericordia motus est. Et accedens alligavit vulnera eius, infundens oleum et vinum et imponens eum super proprium iumentum duxit in deversorium et curavit eum. Et altera die, cum profectus esset, protulit duos denarios et dedit stabulo et dixit: "Cura illum habe et quod plus expenderis, cum rediero, reddam tibi." Quis igitur ex his tribus tibi videtur proximus fuisse illi qui incidit in latrones? At ille dixit: "Qui misericordiam fecit in illum." Tunc ait illi Iesus: Vade, et tu fac similiter. Lucas 10:30-37

Verumtamen quaecumque habetis, date eleemosynam, et ecce omnia munda sunt vobis. Lucas 11:41

Vendite quae possidetis et date eleemosynam; facite vobis sacculos qui non veterascunt, thesaurum non deficientem in caelis, quo fur non appropinquat, neque tinea corrumpit. Ubi enim est thesaurus vester, illic erit et cor vestrum. Lucas 12:33-34

Actus

Petrus autem et Ioannes ascendebant in templum hora orationis nona. Et vir quidam, claudus ab utero matris suae, bajulabatur, quem ponebant quotidie ad portam templi, quae dicitur Pulchra, ut eleemosynam peteret ab introeuntibus in templum. Is videns Petrum et Ioannem introeuntes in templum, eleemosynam petiit. Et intuens eum Petrus cum Ioanne dixit: "Respice in nos." Et intendebat eos, sperans se aliquid accepturum ab eis. Tunc Petrus dixit: "Argentum et aurum non

habeo: quod autem habeo, tibi do: in nomine Iesu Christi Nazareni surge et ambula.” Et apprehensa manu eius dextera elevavit eum: et statim confirmatae sunt pedes eius et ossa talorum. Et exiliens stetit et ambulavit, et intravit cum illis in templum ambulans et exiliens et laudans Deum. Act. Apost. 3:1-8

Multitudini credentium erat cor unum et anima una; nec quisquam eorum quae possidebat dicebat aliquid suum esse; sed erant omnia illis communia. Et magna virtute reddebant apostoli testimonium resurrectionis Domini Iesu; et gratia magna erat super omnes illos. Neque erat quisquam egens inter eos: quotquot enim possessores agros aut domos habebant, vendentes afferebant pretia rerum quae vendebantur, et posuerunt ad pedes apostolorum: distribuebatur autem singulis prout opus erat. Ioseph autem, qui ab apostolis cognominatus est Barnabas, quod est interpretatum Filius consolationis, Levita, Cyprius, habens agrum vendidit eum, et attulit pretium, et posuit ad pedes apostolorum. Act. Act. 4:32-37

In Ioppe autem erat quaedam discipula nomine Tabitha, quae interpretata dicitur Dorcas; haec erat plena operibus bonis et eleemosynis quas faciebat. Act. 9:36

Vir quidam erat in Caesarea, nomine Cornelius, centurio cohortis quae dicitur Italica, vir religiosus, ac timens Deum cum tota domo sua, qui eleemosynas multas praebebat plebi, et deprecabatur Deum semper. Vidit in visione manifeste, circa horam nonam diei, angelum Dei introeuntem ad se, et dicentem sibi: Corneli. At ille intuens eum, timuit, et dixit: Quid est, Domine? At ille dixit illi: Orationes tuae et eleemosynae tuae ascenderunt in memoriam apud Deum. Act. Apost. 10:1-4

Et Cornelius dixit: “Ante quattuor dies ieiunabam usque in hanc horam, et hora nona in domo mea orabam, et ecce vir stetit coram me veste splendida, et dixit: Corneli, exaudita est oratio tua, et eleemosynae tuae in memoriam veniunt in conspectu Dei.” Act. Act. 10:30-31

Omnia vobis ostendi, quomodo sic laborantes oporteat vos sustentare infirmos et meminisse verbi Domini Iesu, quoniam dixit: Beatius est magis dare quam accipere. Act. Act. 20:35

In hoc enim exercito me ipsum, sine offensione conscientiam habere semper apud Deum et apud homines. Post annos autem multos eleemosynas afferre genti meae, veni, et oblationes. Act. 24:16-17

Noli qui furabatur amplius furetur: magis autem laboret, operando manibus suis quod bonum est, ut habeat unde tribuat egenti. Ephesios 4:28

Apocrypha

Ego Thobi viis veritatis et iustitiae omnibus diebus vitae meae ambulavi, et eleemosynas multas feci fratribus meis et nationi meae, qui venerunt mecum in Nineven, in terram Assyriorum. Thobi 1:3

Et sub tempore Enemessaris, fratribus meis eleemosynas multas dedi, et panem meum esurientibus dedi, et vestimenta mea nudis; et si quemquam ex gente mea mortuum vidi, aut proiectum circa muros Nineve, eum sepelivi. Tobia 1:16-17

Ex substantia tua fac eleemosynam; et cum facis eleemosynam, non zeles oculus tuus, neque avertas faciem tuam ab ullo paupere, et non avertatur facies Dei a te. Si habes abundantiam, fac

eleemosynam pro rata: si habes modicum, noli timere dare secundum illud quod modicum est: thesaurizas enim tibi bonum thesaurum in diem necessitatis, quia eleemosyna a morte liberat, et non sinit venire in tenebras. Nam eleemosyna est donum bonum omnibus qui faciunt eas in conspectu Altissimi. Tobia 4:7-11

De pane tuo da esurientibus et de vestimentis tuis nudis, et ex abundantia tua fac eleemosynam, et non zelabis oculus tuus cum facis eleemosynam. (Those Thobit 4:16)

Bona est oratio cum ieiunio et eleemosyna et iustitia. Melius est parum cum iustitia quam multum cum iniquitate. Melius est dare eleemosynam quam aurum congerere: nam eleemosyna a morte liberat et purgat omne peccatum. Qui eleemosynam et iustitiam exercent, vita replebuntur. Tobia 12:8-9

Itaque Thobi finem fecit laudandi Deum. Quinquaginta et octo annos natus erat cum visum amisit, qui redditus est ei post octo annos; et faciebat eleemosynas, et proficiscebatur in timore Domini Dei, et laudabat eum. Thobi 14:1-2

Et honeste me sepeli, et matrem tuam mecum; sed noli diutius manere in Nineve. Memento, fili mi, quomodo Aman tractavit Achiachrum qui eum educavit, quomodo de luce eum in tenebras eduxit, et quomodo ei retribuit: et Achiacharus salvus est, alter vero mercedem suam accepit: nam descendit in tenebras. Manasses eleemosynas dedit, et evasit laqueos mortis quos ei posuerunt: et Aman incidit in laqueum, et periit. Nunc ergo, fili mi, considera quid faciat eleemosyna, et quomodo iustitia liberet. Cum haec dixisset, expiravit in lecto, annorum centum et octo quinquaginta; et sepelivit eum cum dignitate. Tobia 14:10-11

Aqua ignem ardentem exstinguet, et eleemosyna expiationem facit pro peccatis. (Sir 3:30)

Noli pusillanimis esse cum orationem facis, neque eleemosynam facere dere ne despicias. (Sir 7:10)

Non potest bonum evenire ei qui semper in malo versatur, neque ei qui eleemosynas non dat. (Sir. 12:3)

Eleemosyna viri quasi signum est apud eum, et bona hominis quasi pupillam oculi servabit, et filiis suis et filiabus paenitentiam dabit. (Sir 17:22)

Include eleemosynas in horreis tuis, et liberabit te ab omni tribulatione. (Sir 29:12)

Qui aurum amat, non iustificabitur, et qui sequitur corruptionem, implebitur eo. Perditio multorum fuit aurum, et perditio eorum imminet. Scaena est illis qui sacrificant ei, et omnis stultus capietur eo. Beatus dives qui inventus est sine macula, et non abiit post aurum. Quis est iste, et beatum eum dicemus: fecit enim mirabilia in populo suo. Quis probatus est in eo, et perfectus inventus est? Glorietur ergo. Qui potuit delinquere, et non deliquit? aut qui malum fecit, et non fecit? Bona eius stabilientur, et eleemosynas eius enuntiabit congregatio. Eccli 31:5-11

Qui beneficiis prodest, farinam optimam offert, et qui eleemosynas dat, laudem immolat. (Sir 35:2)

Fratres et auxilium contra tempus tribulationis, sed eleemosyna plus quam utraque liberabit. (Sir 40:24)

Libri Perditi Bibliorum

Beata et semper gloriosa Virgo Maria, ex regia stirpe et stirpe David orta, in civitate Nazareth nata est, Hierosolymis in templo Domini educata. Patris eius nomen Ioachim, matris autem Anna. Patris familia Galilaeae et Nazareth civitate, matris autem Bethlehem. Vita eorum erat simplex et recta coram Domino, pia et immaculata coram hominibus. Diviserunt enim omnes possessiones suas in tres partes: unam templo et ministris templi dedicaverunt; alteram advenis et pauperibus distribuerunt; tertiam vero sibi et familiae suae usibus reservaverunt. Evangelium de Nativitate Mariae 1:1-4

Noli timere, Ioachim, neque turberis in conspectu meo, quoniam angelus Domini sum ab eo missus ad te, ut te certiorem faciam quod preces tuae exauditae sunt, et eleemosynae tuae ascenderunt in conspectum Dei. Evangelium de Nativitate Mariae 2:3

Postea apparuit angelus Annae uxori eius, dicens: Noli timere, neque putas esse phantasma quod vides. Ego enim sum angelus qui preces tuas et eleemosynas obtuli coram Deo, et nunc missus sum ad te, ut tibi nuntiarem, quod nascetur tibi filia, quae vocabitur Maria, et benedicta erit prae omnibus mulieribus. Evangelium de Nativitate Mariae 3:1-2

Liber Tertius Pastoris Hermae 2:1-13 (Similitudines)
1 Dum in agrum ambulabam, et ulmum et vitem considerabam, et de fructibus eorum mecum cogitabam, apparuit mihi angelus et dixit mihi: Quid est quod tam diu cogitas in corde tuo?
2 Et dixi ad eum: Domine, de hac vite et de hac ulmo cogito, quia fructus earum pulchri sunt. Et dixit mihi: Hae duae arbores in exemplum positae sunt servis Dei.
3 Et dixi ad eum: Domine, scire volo in quo forma harum arborum, quas memoras, consistat. Audi, inquit, videsne vitem hanc et ulmum hunc? Domine, inquam, video ea.
4 Vitis haec, inquit, fructifera est, ulmus autem arbor sine fructu est. Nihilominus vitis haec, nisi ab ulmo hoc poneretur et ab eo sustentaretur, fructum magnum non ferret; sed in terra iacens, fructum malum ferret, quia non in ulmo penderet; cum autem in ulmo sustentata, et sibi et illi fructum fert.
5 Vide igitur quomodo ulmus non minus, sed potius plus fructus praebet quam vitis. Quomodo, Domine, inquam, plus fructus fert quam vitis? Quia, inquit, vitis ulmo sustentata et multum et bonum fructum praebet; cum autem si in terra iaceret, parum ferret, et id pessimum.
6 Haec igitur similitudo servis Dei proponitur; et divitem pauperemque significat. Respondi: Domine, hoc mihi manifesta. Audi, inquit; dives habet divitias; et apud Dominum pauper est; nam de divitiis suis occupatus est, et parum orat ad Dominum; et preces quas facit pigrae sunt et sine vi.
7 Cum igitur dives pauperibus ea quae eget porrigit, pauper pro divitibus ad Dominum orat; et Deus diviti omnia bona tribuit, quia pauper dives est in oratione, et petitiones eius magnam vim habent apud Dominum.
8 Dives igitur omnia pauperibus ministrat, quia sentit se a Domino exaudiri: et libentius et sine dubitatione ei praebet quod desiderat, et curat ne quid ei desit.
9 Pauper autem Domino gratias agit pro divitibus, quia uterque a Domino opus suum facit.
10 Apud homines igitur ulmus nullum fructum dare putatur; nec sciunt neque intellegunt eius sodalitatem viti additam, vitis duplicem incrementum ferre, et sibi et ulmo.

11 Sic etiam pauperes pro divitibus ad Dominum orantes ab eo exaudiuntur; et divitiae eorum augentur, quia pauperibus opes suas ministrant. Ergo ambo alterius alterius bonorum operum participes fiunt.
12 Qui ergo haec fecerit, non derelictus erit a Domino, sed in libro vitae scribitur.
13 Beati qui divites sunt, et vident se locupletatos, quoniam qui hoc sentit, aliis aliquid ministrare poterit.

Libri Edenenses Obliti

Testamentum Zabulon 2:1-21
1 Et nunc, filii, dico vobis, ut observetis mandata Domini et ut misericordiam habeatis proximo vestro, et misericordiam habeatis omnibus, non solum hominibus, sed etiam pecoribus.
2 Propter haec omnia benedixit me Dominus, et cum omnes fratres mei aegrotarent, ego sine morbo evasi, nam Dominus consilia singulorum novit.
3 Estote igitur, filii mei, misericordiam in cordibus vestris, quia sicut vir facit proximo suo, ita et Dominus faciet illi.
4 Filii enim fratrum meorum aegrotabant et moriebantur propter Iosephum, quia non praebebant misericordiam in cordibus suis; filii autem mei sine aegrotatione servati sunt, sicut scitis.
5 Et cum essem in terra Chanaan, iuxta mare, cepi pisces Iacob patri meo; et cum multi suffocati essent in mari, ego incolumis mansi.
6 Primus ego navem navigantem super mare fabricavi, in qua dedit mihi Dominus intellectum et sapientiam.
7 Et gubernaculum post illud demisi, et velum super aliud lignum erectum in medio extendi.
8 Et navigavi inde per litora, pisces capiens domui patris mei, donec in Aegyptum veniremus.
9 Et per misericordiam praedam meam cum omni extraneo communicavi.
10 Et si quis esset peregrinus, aut aeger, aut senex, pisces coquebam et bene condiebam, et omnibus prout quisque opus erat offerebam, dolens cum illis et miserans super eos.
11 Propter hoc et Dominus piscium copia me saturavit, cum pisces caperem; nam qui communicat cum proximo suo, multipliciter accipit a Domino.
12 Quinque annis pisces cepi et omnibus quos videbam dedi, et sufficiebat omni domui patris mei.
13 Et aestate pisces cepi, et hieme oves cum fratribus meis pascebam.
14 Nunc vobis narrabo quae feci.
15 Virum hieme nudum vidi, et misertus sum eius, et furatus sum clam pallium de domo patris mei, et dedi ei qui afflictus erat.
16 Vos ergo, filii mei, ex his quae vobis donavit Deus, ostendite misericordiam et misericordiam sine dubitatione ad omnes homines, et date omni corde bono.
17 Et si non habetis, quod potestis dare egenti, misereмini eius visceribus misericordiae.
18 Scio manum meam non invenisse quantum ei qui egebat, et cum eo flens septem stadia ambulavi, et viscera mea compassionem eius exarserunt.
19 Estote igitur et vos, filii, misericordiam ab omni homine in misericordia, ut et Dominus vester misereatur et misereatur.
20 Quia etiam in novissimis diebus mittet Deus misericordiam suam super terram, et ubicumque invenerit viscera misericordiae, habitabit in eo.
21 Quantum enim quis miseretur proximo suo, tantum et Dominus miseretur illi.